

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

Круглого столу до Дня Європи в Україні

«Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи»

7 травня 2024 року

Біла Церква 2024

УДК 340

Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи : матеріали Круглого столу з нагоди Дня Європи в Україні (БНАУ, 7 травня 2024 р.). - Біла Церква: БНАУ, 2024. - 37 с.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук, доцент, декан соціально гуманітарного факультету

Бровко Н.І., д-р. юрид. наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Тимощук О.Г., канд. юрид. наук, доцент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Відповідальна за випуск – Тимощук О.Г., канд. юрид. наук, доцент.

До збірника ввійшли матеріали і тези доповідей, подані Круглого столу з нагоди Дня Європи в Україні (Біла Церква, 7 травня 2024 року, Білоцерківський національний аграрний університет) до Організаційного комітету. Тексти публікуються в авторській редакції. За науковий зміст і якість поданих матеріалів відповідають автори.

у відносно мирних місцевостях, на прифронтові території. У тому випадку, коли ці люди переселяються туди не примусово, а за власним бажанням та ініціативою – проблема видається ще більш серйозною. Прикладом сучасного стану переселення може слугувати добровільне переселення на окуповані українські території громадян росії. Коли родина, що раніше проживала у старому брудному бараці, вирішує, що найпростіший й швидкий шлях покращити свої житлові умови та покінчити з жахливим життям на батьківщині – бере свою долю у власні руки і починає відновлювати зруйновані стіни чужого дому, що опинився сьогодні на «власному» боці лінії фронту. Хто у цьому випадку зможе взяти на себе право заборонити їй це зробити? В даному випадку юридична проблема не витримує зіткнення зі звичайними людськими потребами.

Список використаних джерел:

1. Женевська Конвенція про захист цивільного населення під час війни. Женева, 12 серпня 1949 р. Четверта Женевська Конвенція (1949). URL: - Електронний ресурс. - режим доступу: <https://www.icrc.org/rus/resources/documents/misc/geneva-convention-4.htm>
2. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв збройних конфліктів не міжнародного характеру (Протокол II), від 8 червня 1977 року. URL: – Електронний ресурс. –режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_200#Text

УДК 343.9

Сімакова С.І., к.ю.н., доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Проаналізовано питання, що стосуються запобігання та протидії корупції в державі, із застосуванням міжнародного досвіду, зокрема було розглянуто Конвенцію ООН проти корупції.

Ключові слова: корупція; протидія; боротьба; злочин; норма права; неправомірна поведінка; доброчесність.

Корупція супроводжує людство з найдавніших часів. Згубний вплив цього асоціального явища відчувається в будь-якій країні. Україна посідає перше місце у боротьбі з корупцією із розроблення комплексної системи викорінення цього всеохопного явища. Наша держава має певні напрацювання в цьому напрямі, але, безумовно, потрібно звернути свої погляди туди, де ця боротьба успішно відбувається і дає позитивні результати. Досвід розвинутих країн світу щодо запобігання та протидії корупції становить суттєвий інтерес для України, адже

напрацювання в цій сфері можуть бути використані в практиці окремих державних установ у боротьбі з корупцією, а також під час розроблення нормативно-правових актів, що спрямовані на зменшення впливу корупції в державному управлінні. Наразі заходи з протидії корупції здійснюються як урядами окремих країн, так і різними міжнародними, громадськими та неурядовими організаціями, а тому у світовому співтоваристві формуються глобальні антикорупційні домовленості і відбувається напрацювання спільних практик між державами учасницями.

Одним із найважливіших заходів для ефективної боротьби з корупцією є відповідний комплекс норм права, які забороняють форми неправомірної поведінки, що спричиняють шкоду як державі, так і громадянам [1]. Важливо розуміти, що до такого комплексу варто зарахувати не лише законодавчо закріплені заборони, але і певні заходи, що мали б попереджувати корупцію і були б спрямовані на обмеження та зменшення причин корупції. У такому разі проблема боротьби з корупцією не лише впливає на належне покарання за корупцію, але і спрямовується на боротьбу із першопричинами і зменшенням сприятливих умов для корупції. Варто зауважити, що єдиного засобу у сфері боротьби з корупцією немає, а тому для кожної держави необхідно вибрати свій шлях, який уряд повинен побудувати самостійно на основі місцевого законодавства, менталітету, традицій. А нашій державі варто шукати національний шлях боротьби з корупцією, беручи до уваги міжнародний досвід розвинутих країн світу.

Так, відповідно до статті 5 Конвенції ООН проти корупції кожна держава-учасниця розробляє і здійснює або проводить ефективну скоординовану політику протидії корупції. Ця політика має сприяти участі суспільства і відображати принципи правопорядку, належного управління державними справами й майном, чесності й непідкупності, прозорості та відповідальності. Основні заходи щодо запобігання корупції включають: формування скоординованої політики; створення органу або органів щодо запобігання корупції, які формують та імплементують таку політику; формування доброчесної публічної служби; запровадження етичних стандартів поведінки на державній службі, здійснення прозорих державних закупівель; удосконалення державної звітності; незалежність судових органів та органів прокуратури; доброчесність приватного сектору; посилення прозорості та залучення громадян у процесі прийняття рішень; запобігання відмиванню коштів [2].

Міжнародні нормативно-правові акти у сфері боротьби з корупцією сфери мають єдину мету — встановити загальні стандарти боротьби проти корупції на національному рівні через її криміналізацію та впровадження заходів для запобігання корупції. Створення належної корпоративної культури чесності та відкритості в державних і приватних організаціях дозволить побудувати та

пропагувати прозору підзвітність, що дасть змогу зменшити статистичні показники рівня корупційних правопорушень.

Список використаних джерел:

1. Сімакова С.І., Мельник О.Г. Корупція в Україні: реалії сьогодення та шляхи вирішення. Порівняльно-аналітичне право. Ужгород : ДВНЗ «Ужгородський національний університет».
2. Конвенція ООН проти корупції від 31 жовт. 2003 р. [Електронний ресурс] : ратифікована Законом України від 18 жовт. 2006 р. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.

УДК 340

Малишко І.В., старший викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Світове співтовариство визнає волонтерський рух способом збереження та зміцнення загальнолюдських цінностей, реалізації прав і обов'язків громадян, особистісного зростання шляхом усвідомлення людського потенціалу. 14 вересня 1990 року в Парижі на XI Всесвітній конференції Міжнародної Асоціації добровільних зусиль була прийнята Загальна Декларація про Волонтерську діяльність. Згідно з якою волонтерська діяльність розглядається, як інструмент соціального, економічного, культурного, екологічного розвитку. В Декларації підкреслюється, що волонтерство – це добровільний вибір, що відображає особисті погляди і позиції: це активна участь громадянина в житті суспільства, що виражається, як правило, у спільній діяльності у межах різного роду асоціацій. Волонтерство сприяє покращенню якості життя, особистому процвітанню й поглибленню солідарності, реалізація основних потреб на шляху будівництва справедливішого і мирного суспільства, більш збалансованому економічному і соціальному розвитку, створенню нових робочих місць і професій. У Декларації проголошено низку головних принципів руху, зокрема принцип надання особистих або організованих послуг, а також принцип перетворення волонтерства в елемент особистого розвитку, набуття нових знань та навичок. Ця Декларація підтримує право кожної жінки, чоловіка та дитини на вільне об'єднання у спілки та зайняття волонтерською діяльністю без будь-якої дискримінації відносно культурного та етнічного походження, віросповідання, віку, статі, фізичного, соціального чи економічного становища. Всі люди у світі повинні мати право на вільне витрачання свого часу, таланту та енергії на користь інших людей чи громади, працюючи індивідуально чи в колективі і не сподіваючись на фінансову винагороду. [1]

Зміст

Бровко Н.І. Розбудова України у світлі вимог євростандартів	3
Сокиринська О.А. Міжнародно-правове регулювання переміщення та депортації цивільного населення під час війни	4
Сімакова С.І. Міжнародний досвід у сфері запобігання та протидії корупції в Україні	5
Малишко І.В. Правове регулювання волонтерської діяльності: міжнародний досвід	7
Пахомова А.О. Особливості суддівського корпусу у європейських судових системах	8
Аргат Я.П. Як європейські цінності втілюються в агросекторі	10
Тимощук О.Г. Законодавчі зміни після набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС в умовах війни в Україні	11
Квашук О., Бровко Н.І. Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи ...	13
Качаненко Л., Бровко Н.І. Україна на шляху до ЄС : виклики та перспективи	15
Коломоєць Є, Линник Т.В. Соціальне забезпечення державних службовців в Європі	16
Дергалюк В.М, Линник Т.В. Європейські цінності та Україна	17
Українець З.В., Линник Т.В. Реформування державної служби в Україні відповідно стандартам ЄС	19
Салій О.І., Линник Т.В. Правове регулювання відносин України з ЄС	20
Резнік В.Г. Die Sprachenpolitik der Europäischen Union: Grundlagen und Wege zu ihrer Umsetzung (Мовна політика Європейського Союзу: сутність та способи її реалізації)	21
Макарчук В.В. Отримання Україною правового статусу країни-кандидата в члени ЄС в контексті національної безпеки	23
Батура М.О., Макарчук В.В. Шлюбний договір в країнах ЄС	24
Садова Є.В., Росавицький О.О. Україна та Європа: шлях до рівності у поглядах на одностатевий шлюб	26
Любченко О.О., Бровко Н.І. Україна на шляху до ЄС: виклики та перспективи	28
Бондаренко Д.О., Росавицький О.О. Євроінтеграція, європейський досвід, європейські цінності, демократичні засади як елемент побудови Європейського Союзу	30
Росавицький О.О. Євроінтеграція, аграрна політика та виклики сьогодення ..	31
Дергалюк В.М., Росавицький О.О. Культурні зв'язки між Україною та Європою	33
Глібко І.І., Росавицький О.О. Євроінтеграція України в Європу	35